

Alexandru Stolcescu de la Uzina de mașini electrice București, secția strunguri, este un bun cunoscător al parametrilor de prelucrare a axelor. El depășește lunar de lungă sarcină de plan.

Foto: ION CUCU

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5254

6 PAGINI — 25 BANI

Simbătă 9 aprilie 1966

Din noul peisaj al Clujului

CÎND COLABORATORII NU SE ȚIN DE CUVÎNT

MOTTO:

„Argeș, riu cu ape lene,
Și pe mine și pe tine
Partidul ne-a dus la bine.
Eu ieșii din glod și tînă
Apa ta va da lumină...
Argeș, Argeș, du la vale,
Fînăla Dunăre și mare,
Veste nouă, veste mare”.
(Din volumul „Folclor poetic nou”)

Asistam la un concert extraordinar. Un concert la Argeș, în palatul unei subpămîntean. Urca, în tăcerea de piatră, muzica: se amplifică între bolțile majestuoase, nimbă muntele, pe urmele miinilor care-i ciopliseră înalt, scapăra, în picăturile de apă, sudoarea muntelui și a oamenilor. Elluviile muzicii le prevesteau acolo pe acelea ale luminii; pulsa în frunzi, în adinciturile lor, acolo unde atsesse ideea; se

CONCERT LA ARGES

de FLORENȚA ALBU

adncea în ochii luminați, vorbea de nopțile albe ale săntierului, de leptele oamenilor cu stîncă și cu apă, cu gerul și materia amorfă. Muzica vorbea despre oameni. Spunea nume, le chema sub bolii și bolile răspundeau cu nume-scouri. Era timp — erau secunde, orele, anii de încheștare, la Argeș; erau profilurile dătuite în piatră, profiluri luminate de lămpasele minlere; era prima benă turnată în arcul superb al barajului; erau victoriile, după îngrijorări; era muzica luptei cu inerșia poemul omeneș al luptei creatoare.

Asistam la un concert extraordinar, în adinc, la Argeș.

Nu mai erau violile și flautele, violele și violoncelele — acelea care cîntau, era inima — orgă a unei mulțimi care cînta în munte. Era simionia argeșană, simionia acestor pămînturi străvechi. Răzbătea din adincuri ca un leit-motiv dureros și învingător, urcînd din piatră, muzica unui izvor de apă vie, muzica legendelor. Și flautul electric — „Manole, Manole, Moșteră Manole” — i se alăturau trompetele, alăturile victorioase.

Eram acolo, adînc, la colta centrală subpămînteană. Oamenii se opriseră din lucru, să asculte muzica. Dar mu-

(Continuare în pag. a IV-a)

• Trei minusuri pe un bilanț pozitiv • Incertitudinile

cclui de-al XI-lea ceas • Vicile „Distribuitorului

nr. 9623”... • Și un exemplu de birocrație... în rețeu

Fără discuție, rezultatele înregistrate la sfîrșitul trimestrului I de colectivul Uzinei „Tim-puri noi” din Capitală confirmă eforturile susținute depuse aici pentru continuarea îmbunătățirii a organizației producției, pentru folosirea deplină a capacității utilajelor și mașinilor, pentru îmbunătățirea calității produselor. Planul valoric pe această perioadă a fost depășit cu aproape un milion de lei la producția globală, cu peste 500.000 lei la producția marfă. Angajamentele luate au fost îndeplinite încă de pe acum. Directorul uzinei, tovarășul GHEORGHE IONESCU, ne-a relatat că o seamă de noi măsuri importante sînt în curs de aplicare, printre care și montarea unui

transportor la turnăria de fontă și oțel, măsuri menite să ducă la creșterea productivității muncii, la îmbunătățirea condițiilor de muncă ale oamenilor — ceea ce va permite ca și în viitor să se obțină succese însemnate în îndeplinirea planului de producție. Iată însă că acest bilanț pozitiv este umbrat de nerealizarea a trei sortimente — din 21 cite sînt în planul uzinei — și anume: motoare S-18, Electrocompresoare E C-6 de 6 metri cubi pe minut, și pentru că nu s-au livrat motoarele S-18, sortimentul „Cai putere, benzină”. — Din această cauză — ne spunea tovarășul PETRE PAVEL secretarul comitetului de partid — uzina noastră nu a putut respecta contractul încheiat cu Uzina mecanică din Sibiu, care folosește motoarele ca mijloc de antrenare a utilajelor și me-

canismelor de transport necesare exploatarea forestieră. În același timp, am produs serioase greutăți și Uzinei „1 Mai” din Ploiești prin nelivrarea în termen a electrocompresoarelor necesare echipării instalațiilor de foraj.

Într-adevăr, din cele 30 de motoare S-18 prevăzute în luna martie nu a fost livrat nici unul, iar din 50 de electrocompresoare prevăzute în primul trimestru au rămas în restanță 17 bucăți.

Care sînt cauzele? În uzină nu s-a spus că vina o poartă doi dintre suburnozori — Uzina mecanică Ploeni, din regiunea Ploiești, care execută ambelajele pentru motoarele cu pricina și Uzina „Electroapara-taj” din Capitală care execută întreținerea automată de pornire „DITA-200 A” pentru electrocompresoare.

Ce s-a întimplat la Ploeni? Conducerea uzinei de aici, ferm hotărîtă să-i ajute pe metalurgii bucureșteni, a lansat

Ing. ARTUR IOAN

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

VOUĂ VĂ SCRIEM, VIITORI CONSTRUCTORI!

Scrisoare deschisă adresată elevilor din anul I zidari de la Grupul școlar profesional de construcții Craiova, eroi ai reporiajului „Sînteți mulțumit cu aceste răspunsuri?”, publicat în nr. 5246 al ziarului nostru.

Semnează:
• Tineri care înalță blocurile cartierului Balta Albă

- Constructorii ai renumitelor strunguri Carusel produse la Fabrica de mașini și utilaje
- Lucrătorii din Industria alimentară
- Muncitorii chimști de la Fabrica de mase plastice

Reportaj-anchetă de: VARTAN ARACHELIAN și VASILE RĂVESCU

UMBRE SUB LUMINA DE NEON

Cum sînt gospodărite unele cămine pentru tinerii muncitori

Faptul este binecunoscut tuturor: statul nostru acordă o mare atenție creării unor condiții din ce în ce mai bune de viață tineretului patriei. Numeroasele cămine — scolare, muncitorești sau studențești — cantinele, taberele, etc. stau mărturie acestor griji. Rămîne în seama responsabililor direcți ai gospodăririi acestor bunuri de mare importanță ca ele să răspundă obiectivelor cărora le-au fost destinate, știut fiind că existența sau inexistența u-

nel mîinii pricepute, cu spirit practic poate face ca tinerii să se bucure într-adevăr de condițiile de civilizație puse la dispoziția lor. Întrebarea este, așadar — există în toate locurile această mîină grijulie, atentă? Iată tema raidului-anchetă întreprins de noi, în patru mari orașe ale țării: București, Hunedoara, Craiova, Pitești.

Primul popas l-am făcut la cei 2900 constructori care locuiesc în 8 blocuri aparținînd Grupului social din „Pajura”-București. Ce am întîlnit aici? Camerele curate, mobilate și amenajate cu gust (mici am-

nunte, dar nu mai puțin importante fac să se nască această atmosferă îmbietoare: draperiile, fețele de mese, scaunele sînt în ton cu husele de pe paturi, căminele sînt radiocitate, în vaze sînt mereu flori proaspete, pe jos covoare sau linoleum). Tinerilor locatari le-au fost puse la dispoziție pe fiecare palier — bucătării și sufragerii. Nimic nu lipsește pentru ca fiecare să se simtă ca la el „acasă”.

Cu aceeași grijă sînt înconjurată și cei 1800 de constructori care locuiesc în căminul „Ciurel”.

Discutînd cu tinerii locatari ai acestor cămine, ei ne-au vorbit despre buna muncă de administrare care se duce aici. „Personalul care conduce căminele noastre, este foarte corect, bine instruit, nu tărăgănează lucrurile de la o zi la alta, ne spuneau tinerii. Imediat ce se cere să fie ceva rezolvat, dinșii răspund cu sollicitudine. E drept, că și noi, tinerii, îndurăm de organizatia U.T.C. ne străduim să răspundem măsurilor luate, contribuind direct la buna organizare a vieții în cămin”.

Popasul pe care l-am făcut, în raidul nostru la Hunedoara, a scos în evidență citeva fapte cu totul diferite de cele de mai sus. Patru blocuri, cu 400 de apartamente au devenit cămine pentru tineri. Ele au fost înzestrate cu mobilier nou, modern. La prima vedere ești tentat să spui, iată ce bine se simt tinerii de aici! Și totuși... vizitînd numeroasele apartamente constatăm că multe probleme de mare însemnătate în viața locatarilor, nu sînt rezolvate. Cu citva timp în urmă patru tineri

LIDIA POPESCU
ION MARIA
IANCU ALEXANDRU

(Continuare în pag. a IV-a)

Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Tovarășului secretar general al C.C. al P.C.R.,

Nicolae Ceaușescu

Participanții la lucrările sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România, din 6-8 aprilie 1966, adresează Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Dumneavoastră personal, iubite tovarășe Ceaușescu, un călduros salut, asigurîndu-vă totodată de recunoștință și entuziasmul lor adesea față de programul de măsuri trasat de partid în scopul înfloririi științei românești.

Oamenii de știință își exprimă satisfacția că lucrările Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român au situat problemele dezvoltării științei printre cele mai importante probleme ale dezvoltării economice și sociale a țării noastre. Ei au întîmpinat cu viu interes și căldură expunerea Dv. la Marea Adunare Națională, care conține un amplu tablou al fenomenului științific românesc și indică căile esențiale ale îmbunătățirii organizării și îndrumării activității de cercetare științifică și ale creșterii eficienței ei economice și sociale.

Adunarea generală a Academiei a constatat, cu îndreptățită bucurie, că s-au obținut noi și valoroase realizări științifice, că a sporit contribuția cercetării la opera de desăvîrșire a construcției socialismului în țara noastră, că a crescut prestigiul internațional al științei românești.

Inițierea Consiliului Național al Cercetării Științifice va contribui din plin — pe baza unei concepții și a unui program unitar și de perspectivă — la concentrarea eforturilor savanților și cercetătorilor și la găsirea mijloacelor celor mai adecuate, pentru soluționarea unor probleme actuale ale progresului tehnic și științific contemporan.

Sesiunea generală a constatat că planurile de activitate ale unităților de cercetare din Academie pe anul 1966 răspund în mai mare măsură sarcinii de intensificare a cercetării științifice și de îmbinare organică a cercetării fundamentale cu cercetarea aplicativă, contribuind astfel la o mai puternică legătură între teorie și practică, între știință și producție.

Orientarea și sprijinul generos pe care Partidul Comunist Român și guvernul țării noastre le acordă cercetării sînt cheia cuceririi unor noi poziții în fruntul științei universale și a unor noi și valoroase contribuții la propășirea României socialiste.

În preajma aniversării a 45 de ani de luptă și de creație istorică a Partidului Comunist Român, oamenii de știință și cercetătorii din Academie se angajează să-și intensifice eforturile pentru a aplica în viață directivele partidului, în vederea sporirii patrimoniului științific național și a ridicării, pe o treaptă superioară, a contribuției științei la edificarea României socialiste.

In numele Adunării generale,
Președintele Academiei Republicii Socialiste România

In pag. 4

Premile Academiei Republicii Socialiste România pe anul 1964

ÎN PAGINA 5

Linie tehnologică

La Uzina de vagoane din Arad a fost dată în funcțiune o linie tehnologică automată pentru tratamentele termice aplicate arcurilor inelare și altor tipuri de produse similare folosite în construcția vagoanelor. Toate operațiile sînt dirijate de la un pupitrul de comandă.

(Agerpres)

Cu aparatul de fotografiat pe străzile Capitalei

O MONOGRAFIE SUBSTANȚIALĂ *)

Monografia lui Mircea Tomuș poate fi privită în primul rând ca un omagiu pe care noi toți sintem dator să-l aducem memoriei marelui istoric și patriot Gheorghe Șincai. Anul acesta, la două noiembrie se împlinesc 150 de ani de la moartea istoricului transilvănean. Subliniem încă un fapt care pune și mai mult în valoare apariția monografiei lui M. Tomuș: peste trei ani se împlinesc 100 de ani de când s-a scris prima și ultima lucrare închinată vieții și operei lui Gheorghe Șincai și anume este vorba de discursul de recepție pe care l-a rostit Al. Papiu-Iarlan, în anul 1869, când a fost primit membru al Academiei Române. De atunci s-au formulat aprecieri despre Șincai în lucrări de sinteză, s-au scris studii care au scos la lumină aspecte ale activității și vieții lui, dar toate acestea, adesea importante contribuții, n-au fost prinse până acum într-o lucrare monografică de o mai largă circulație. Cartea lui M. Tomuș încearcă să umple această lacună.

Folosind materialul care se referă strict la viața lui Șincai, folosind informațiile referitoare la aspectele vieții culturale ale epocii, M. Tomuș reușește să ne prezinte aspectele esențiale ale vieții marelui cărturar transilvănean și, ceea ce este deosebit de important, reușește să integreze personalitatea acestuia în atmosfera intelectuală a Transilvaniei de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul celui de-al XIX-lea. Atunci când vorbește despre activitatea lui Șincai ca director al școlilor naționale, autorul expune aspectele generale ale problemei învățământului din Transilvania, pentru a reliefa importanța acțiunilor lui Șincai în acest domeniu. Utile, în sensul largirii cunoașterii epocii în care a trăit și lucrat Șincai, sînt și notițele biografice care însoțesc unele figuri proeminente cu care istoricul nostru a avut relații.

Prezentarea vieții lui Șincai, a formării acestuia ca istoric, activitatea lui ca autor de manuale școlare sau ca autor al unor lucrări de largă înținare din domeniul științelor naturii sau al economiei agricole constituie subiectul a șase capitole, din opt câte are cartea lui Tomuș. Scrisă alert, fără să neglijeze amănuntul istoric, avînd ca bază întregul material referitor la subiect, monografia lui M. Tomuș are darul să prezinte convingător personalitatea complexă a lui Șincai. Sînt puse în valoare ideile noi dar și limitele ideologice ale gândirii acestuia, limite impuse de situația specială, socială și politică din Transilvania.

M. Tomuș acordă în cadrul lucrării sale o atenție precumpănitoare activității lui Șincai pe tărîm istoric. După ce urmărește în primele capitole formarea acestuia ca istoric, tenacitatea și volumul imens de muncă pe care-l depune în stringerea materialului, autorul consacră cel de-al șaptelea capitol al cărții „Cronici”, opera capitală a lui Șincai. Merită să fie subliniată pleoara pe care autorul o face în chip îndreptățit asupra calităților estetice pe care le cuprinde Cronica. Logica, claritatea în care Șincai își formulează părerile, „fragmente strălucind de verș și inteligență”, zestrea de idei noi cu care acesta îmbogățește gândirea politică românească sînt calitățile cronicii și datorită lor nu se poate vorbi numai de opera de strictă specialitate istorică dar și de valoarea cronicii ca operă de creație intelectuală.

Patriotismul lui Șincai, care se confundă în linii mari cu eforturile de-o viață întregă pe care acesta le depune pentru alcătuirea cronicii, este o pildă de abnegație, de dăruire totală pe altarul unui singur

ideal: apărarea drepturilor poporului român. Șincai și-a închinat întreaga-i energie pentru a întocmi istoria românilor, istorie care dovedea continuitatea istorică a poporului nostru. Tomuș face o analiză a ideilor sociale cuprinse în cronică, punctează ideile iluministe. Se face o prezentare succintă a poziției pe care Șincai a avut-o față de biserică și față de unirea bisericilor din Transilvania cu biserica Romei. Este bine fixat locul pe care Șincai îl ocupă în cadrul istoriografiei noastre. „Considerind această cronică realizată pe temeiul unei concepții clare asupra istoriei, aducînd în țesătura unor numeroase idei, un conținut material de fapt politic și social, asigurate printr-o metodă unitară de cercetare științifică, bazată în special pe apreciere critică a izvoarelor, Șincai ne apare drept unul dintre primii noștri istorici moderni. Cu el istoriografia românească se constituie ca știință, și este important de remarcat că pasul acesta în progresul ei se realizează printr-o contribuție caracterizată în primul rînd prin seriozitate, competență și masivitate”.

Inscriindu-se pe linia unei reconsiderări a întregului material referitor la viața și opera lui Șincai pe baza concepției materialist istorice, mono-

grafia lui M. Tomuș încearcă să explice într-o lumină nouă relațiile istoricului transilvănean cu multe personalități ale timpului.

Mai întîi, M. Tomuș încearcă să aprobe pe episcopul Ioan Bob. Momentul izbucnirii conflictului dintre Gh. Șincai, Samuel Micu, Petru Maior și Bob este considerat de Tomuș ca o încercare de apropiere între cei patru. Din păcate, o simplă presupunere, fără o argumentare bazată pe documente nu constituie demonstrarea unui nou punct de vedere deci nici infirmarea celui vechi, cu atât mai mult cu cît mai tîrziu, autorul recunoaște toate defectele lui Bob, semnalate de cei ce s-au ocupat cu studiul Școlii ardelenice.

Consider, de asemenea, că în relațiile dintre Darabani și Șincai nu se poate vorbi de un compromis din partea ultimului. N-ar fi trebuit bagatelizat munca celor de dinaintea noastră. Strădania lor, chiar prin descoperirea și valorificarea unui document ne ușurează nouă munca, fiecare spor și un ciștig pentru noi toți. Remarcăm că toate măsurile contribuții ce i s-au părut autorului monografiei „de rezonanță caragialească” au fost de un real sprijin pentru autor în alcătuirea monografiei sale.

Dar aceste neînsemnate scări n-au darul să umbrească meritele autorului, monografia Gheorghe Șincai reprezentînd o reală și substanțială contribuție pentru cunoașterea culturii noastre premoderne.

MANOLE NEAGOE
cercetător la Institutul de istorie

*) Mircea Tomuș: Gheorghe Șincai. Editura tineretului 1966.

Pe lacul bătrînului Cișmigiu

Cu lauda se stă bine ...dar cu acțiunile?

Primăvara a devenit — după cum se vede — o certitudine. În cromatica proaspătă a peisajului rural oameni și mașini au început asaltul cîmpurilor.

La îndeplinirea sarcinilor pe care compania agricolă le pune, o contribuție destul de importantă o poate aduce activitatea culturală desfășurată în sate. Cum sprijină organizațiile U.T.C. această activitate? ne-am întrebât vizitînd comuna Goronești și Zătreni, raionul Oltețu din regiunea Oltenia.

O informare prealabilă ne-a fost dată de tovarășul Dincă Nicolae, secretar al comitetului raional Oltețu:

— Campanie de primăvară este și în atenția noastră. În prima săptămîna a lunii martie am ținut o ședință de instruire cu activul din organizațiile de tineret din raion, unde am discutat și despre necesitatea întreprinderii unor acțiuni comune, mă refer și la căminele culturale, menite să sprijine efectiv actuala campanie agricolă. Același l-am pus la această instruire pe conținutul manifestărilor.

Intr-adevăr, la Goronești s-au luat unele măsuri. Tovarășul Anulese Sabîn, secretar al comitetului comunal U.T.C. ne informa că la întocmirea programului căminului cultural pentru perioada de primăvară un rol important a revenit tinerilor ajutați de inginerul și tehnicianul cooperativelor.

Reținem din program: două conferințe care pledează pen-

trii importanța acțiunilor de terasare, citeva seri de calcul, un jurnal-vorbit (cultura viei de vie) și prezentarea cărții „Cultura roșilor timpurii”. S-a început și la un nou text al brigăzii artistice (text care

pericolul ca el să rămînă o simplă literă scriptică. Soco-tim, deci, util să atragem atenția atît comitetului U.T.C. comunal cit și celui raional asupra acestei stări de fapt. Comparînd planurile cu ac-

nirea campaniei agricole de primăvară. Căminul cultural a cuprins citeva acțiuni în această direcție, dar întocmînd planul împreună nu știu care sînt. „Același răspuns l-am primit și de la tovarășa Niculesa. Ecaterina secretara comitetului U.T.C. din cooperativa agricolă de producție.

Ascultînd aceste succinte prezentări ale unei activități care nu există, ne-am amintit de tonul și culorile (cam prea trandafirii) cu care ni se prezentaseră la comitetul raional lucrurile: „s-a făcut instruc-taj, s-a luat măsură...”.

Dar ce-a rezultat după acest instructaj, e limpede. Cauzele trebuie căutate, desigur, mai întîi în automul-tumirea tovarășilor de la Comitetul raional, care și-au dat și e suficient dacă au zis citeva indicații.

Căminul cultural este singurul care poate organiza acțiuni menite să facă o largă propagandă agricolă, să împletească necesitatea instruirii agrozootehnice a tinerilor cu nevoia lor de cunoaștere. Este singurul factor, dacă ne gîndim la posibilitățile materiale de care dispune (cărți, diafilme, albume etc.) iar ajutorul pe care îl poate primi din partea organizației de tineret poate și trebuie să fie foarte mare. Iată de ce planurile de activitate își cer justificarea în aplicarea lor, singurul criteriu de apreciere fiind finalitatea măsurilor adoptate.

V. ZAMFIRESCU

și propunea să spicuiască aspecte de muncă din timpul însămînțărilor).

Dar dacă planul a fost întocmit și încă destul de bine, deocamdată primii pași despre care aminteam s-au și oprit aici (cu excepția citirii într-un cerc a unei broșuri despre pomicultură) existînd

țiuurile concrete și mai puține fapte am avut de consemnat în comuna Zătreni. Tovarășul Pirlac Constantin, secretarul comitetului U.T.C. comunal mărturisea cu o sinceritate care se vrea, probabil, și o justificare:

„Pînă acum n-am întreprins aproape nimic în sprijin-

Cer adinc

Bat steaguri munții; riurile-n stîncă
Rup doine de dureri în sacre ore;
Tăcerea noastră severă și-adîncă
Dă nîmb de păsări și de aurore

Coloane-n riuri murmură putere,
Băieții-ntr-un gînd pe bătrîni,
Ni-i viața prinsă-n aspra adiere
De aburi de lumină și fîntîni.

Prea aprige-s fîntînile, — horese —
Cum le-a crescut iubirea Dumitale
Din lutul zbuciumat și românesc
Vii catedrale, mari catedrale.

Un semn de plînatate logodit
La cumpăna de ape cu lumină —
De-a crește în planete chipul răzvrătit
Cînd ne simțim legați prin rădăcini.

Veneam pe-un orizont de țară
Intorși dintr-o neliniște barbară,
haiduci-căilari cu păsări-lăntari,
neliniștii cu sufletul viori
de-ngenunchiau și munții lumii, marl,
trezindu-se cu noi de sărbători.

O fîntînă aburea distinsse datini
cu-ndrăgostii care și-au trecut
din dor în dor, din undă-n undă,
cel mai viu și bătaios sârut —
la un tînar răsărit de nuntă.

Ne-am simțit staționarii și stăpîni,
tărie de țarie, cu munții de-o fîntînă,
părinții noștri cîtoreau fîntîni,
sînd cu grîul din semință.

Ci-abia aici am înțeles un cer
nutrit la rădăcini de-acei stejari
ce ne-au cerut de-o viață și ne cer
să fim, precum părinții, fîntinari...

Văzduhul rotește stoluri albe
cînd se închid vechi dușmăni
și se întore gorjenii de la seceră
ducînd fîntîni pe umerii vinjoși.
Riturile intră pe sub porți la case

Poem premiat la Con-
cursul de creație organizat în
cînslea Congresului U.T.C.

FÎNTÎNA LUI BRÂNCUȘI

de GEORGE CHIRILĂ

cu neastîmpăr de mirese,
bîntuie-o febră de săruturi,
zarea se înceing de viață.

Oamenii se leagă să dureze-n
cumpăna fîntînii alte vetre,
patimi noi și aprige și treze
de tresar strămoși-n somn, sub pietre.
Mîine vom începe drumuri grele
din osul fiecărei luminoase mîini
pentru ca pămîntul-acesta dacie
să fie-o rapsoed de fîntîni.

Fluieră plesnesc pe os, de chin;
un colind de nuntă-naripat
dă băieților ieșiți cu plin
suflet și vigoare de bărbat.

Vin cu noi fîntînile gîndind
nunta noastră peste culmi, departe;
apa ride-n ritmurile de argint
la crepuscul lumile sint sparte.
Mai avem un vad și nu-ndeașun
ne-nfruntăm invitejiții de-un vis
unde, adine, de cosmos nepătruns
soarele-n abisuri s-a închis.

Trebule să-l smulgem în afară
stema-ntr-o columne și mindrie,
dorul de-a trăi-n această țară
într-un sentiment de omenie.

Vin cu noi fîntînile gîndind
nunta noastră peste culmi, departe;

apa ride-n ritmurile de argint
la crepuscul, Marea Neagră arde...

Aici e — începutul pămîntului
cu gorunul din care zboară lănte
și poezii de 20 de ani își înțeleg
toate nădejițele-ntr-un bob de grîu.

Lubirile, cite-s, de la noi se pornesc
legate, cu briuri de riuri năvalnice
în dimineți de august
la festivalul-autohton de porumbel

Prea-s bărboși fărâni de la Jil
de-și cioplesc în piatră seminția,
ieșind la răsăruci
cu piine rumenă și sare...

— Voi, filozofi neîntrecuți ai lumii,
ce sgarpeți cu un gînd marginea gîndului,
dintr-o pornire crîncenă, sau vană,

veniți în cîmpia gorjană —
să știți începutul pămîntului!

O fîntînă fiecare om
ieșind la drum de țară, cînd plesnesc
spicele în abur greu de piine,
Un răsărit de vîrstă înțeleaptă
pulsează-n fiecare
geneza noastră dacică
de bărbătească, vie încordare —
de a ieși din peșteri de tăcere
la Marea Masă cînd sosese nuntași

din Dorna și din Vrancea și din Murăș
destinul patriei staționîndu-l

E o fîntînă fiecare dor
de a depăși și somnul și-așteptarea
și vîrsta tînară și timpul
pentru ca ierbele ce se aud crescînd
să poarte-n vîrf luceferi românești

Corul părinților:

Săpăm în tăcerea țării
de o zi, de un cer, de o viață,
ochiul adine și ascuns al fîntînii.

Iarna ne bîntuie-n fașă
aspre hieroglife de gheață.
Nutrim o credință depășită
în purpură de steag și de stea;
fîntîna ne leagă-n lîmă
glasul de-a învinge și-a vrea
o altă fîntînă și alta și alta...

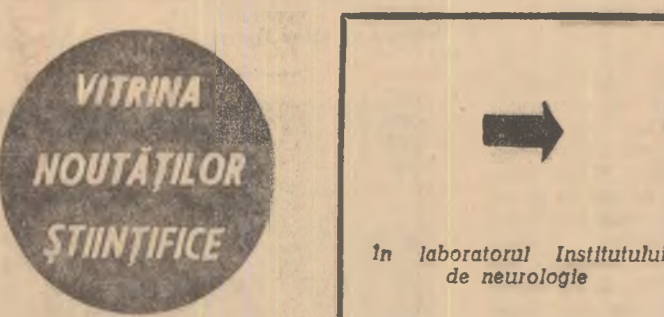
Creștem cu viața, cu dalta
fîntîna cea nouă, în unde arzînd —
de a ne înfrunți în iubiri
cu toții, însetați acestui pămînt;

...de o zi, de un cer, de o viață,
ochiul adine luminos al fîntînii.

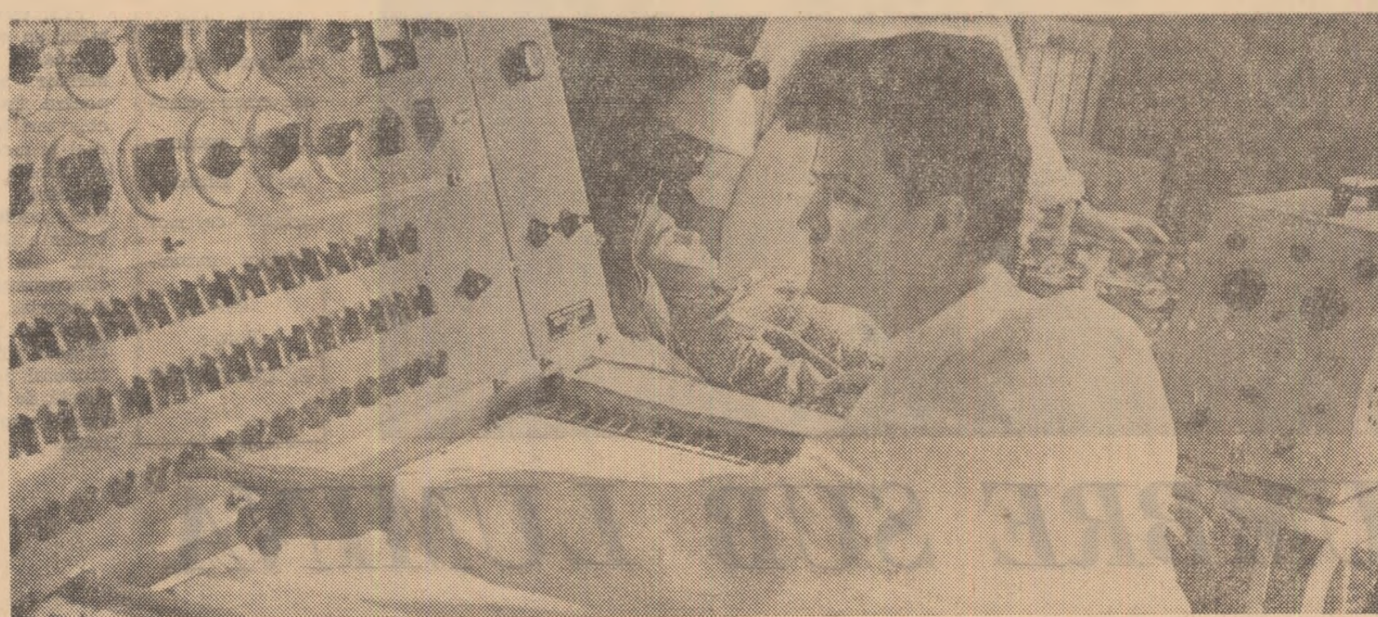
Epilog

Fîntînile nu cad în som, ci-și tale
în triclorul destinului logodit de ape.
cînd ies în lume respirînd nădejdi
fîntînile ne dau de sub pleoape
un timp al nostru prins în vilvătale
din patru cardinale românești

Sintem fîntîni și-asemeni vom rămîne
fîntîni vibrînd cu patimi de areuș
în rapsoed de păsări și de piine
cum ne-a purtat Coloana lui Brâncuși
și dalta lui de geniu și cuvîntul
din lunga înclătare cu pămîntul.

In laboratorul Institutului
de neurologie

Matematica pe scară biologică

Cu cîțiva vreme în urmă, în ziarle americane a apărut o știre ciudată: într-un spital de psihiatrie din New York, doi gemeni internați pentru debilitate mintală au provocat la întrecere calculatoarele electronice cele mai perfecționale. Ei erau capabili să răspundă instantaneu și precis la orice întrebare referitoare la datele calendaristice pe o perioadă de 7 000 de ani. De pildă, faptul că ziua de 3 iulie 1901 era o miercuri, sau cea de 15 februarie a anului 2002 va fi o vineri era pentru

dînsii un adevăr axiomatic, ceva de la sine înțeles. Evident, acest fenomen relevînd posibilități de calcul ultrarapid, nelegate măcar de o dezvoltare generală intelectuală corespunzătoare, a pus pe gînduri pe oamenii de știință. Și, cu acest prilej, biologii au scos, încă o dată, în evidență faptul că matematica este o știință pe care o aplică nu numai oamenii ci și alii reprezentanți — foarte puțin evoluati — al regnului animal... Studierea pinzlor de pîianjen, de pildă, a arătat că construirea lor răspunde unor anumite reguli precise geometrice. La fel, alveolele stupilor de albine. Cît despre termite,

ele își „clădesc” locuințele servindu-se — pare-se — de cunoștințe relativ precise cu privire la rezistența materialelor. Celebru entomolog german Karl von Frisch, studiînd mijloacele de comunicație dintre albine, a reușit să clarifice misterul „dansului” albinelor care, plecate în „recunoaștere”, reveneau la stup și își încununau semințele asupra direcției de urmași și a distanței de parcurs pentru a ajunge în locurile bogate în flori. Pentru aceasta, albinele — iscoade „dansează”. Fiecare mișcare de „dans” reprezintă o indicație geografică și figurile de dans variază după cum este vorba despre un punct cardinal sau

altul, despre o distanță mai lungă sau mai scurtă. Corpul — orientat în raport cu soarele — indică „unghiul de marș”. Ar mai putea fi citate numeroase alte cazuri în care animalele se servesc — inconștient — de matematică în comportarea lor cotidiană. Ar putea fi evocată — de pildă — spirala logaritmică descrisă de zborul fluturelor de noapte sau ecuația trigonometrică complexă ce pare a fi implicată în ceea ce privește comportarea anumitor furnici.

Mergînd mai departe, biologii au încercat să învețe veritabilele superioare — mai ales păsările și mamiferele — principiile rațiunii logice și, prin

tot felul de exerciții, cele mai simple noțiuni de matematică. Este extrem de greu de afirmat că în aceste experimente ar fi fost reușite unele succese. În schimb, încercările întreprinse în acest sens meriță toată atenția. Primii „cobași” ai acestor experimente au fost păsările. Rezultatul „cursurilor” de calcul elementar a fost că cei mai buni „elevi” au reușit să... numere pînă la șapte. Profesorul Skinner a experimentat pe porumbel teoria sa, a „atomizării” programelor. Rezultatul a fost că unii porumbel au învățat să distingă grămăjoari cuprinzînd cinci grăunte, de altele conținînd șapte boabe. Mai departe

însă, programul nu a putut înainta... Nici la mamifere rezultatele acestor experimente nu au fost mai promițătoare. Singurele studii serioase au fost efectuate asupra cimpanzeilor. Ele s-au realizat, bineînțeles, pe etape. Într-un prim stadiu, animalele le-au fost „predate” noțiunile de identitate și de deosebire. Li se arăta o culoare și cimpanzeii trebuiau — apăsînd pe un buton — să facă să apară o culoare identică pentru a obține, în acest fel, o recompensă. După cîțiva zile numai ei au reușit să facă distincția între culori. Apoi, culorile au fost înlocuite prin combinații de cifre

binare. Au trecut, după aceea, la rînd combinațiile cu trei cifre. În sfîrșit, mai rămînea să se înțeleasă noțiunea abstractă — dar singure realmente matematică — care constă în stabilirea raportului dintre un număr de obiecte anumite și simbolul matematic corespunzător. Și cimpanzeii au reușit să depășească și această etapă. Mai mult decât atât. Profesorii și-au sporit pretențiile față de „elevii” lor. Ei le-au solicitat să scrie rezultatele calculului efectuat, mai întîi prin rotirea unui singur buton, apoi prin manevrarea unei perchei de butoane pentru a compune un număr binar, în-

● Cunoștințele geografice ale albinelor ● Cursuri de calcul pentru păsări ● Ecuațiile trigonometrice ale furnicilor

Dr. I. MISAILĂ

PASIUNEA

SE

CULTIVĂ

Drumul profesiei

Acad. Aurel Avramescu
directorul Centrului de documentare tehnică al Academiei

Există un proverb care spune că trebuie să înceapă devreme oricând vrea să devină meșter. Într-adevăr, cine nu știe că dacă la om există un talent, o înclinație, o preferință spre o anumită profesie...

Acad. Aurel Avramescu... În țara noastră tehnica este împulsionată de știință — a căpătât o forță uriașă cum nu e cunoscut nicodată în istorie...

Prof. Ing. Constantin Avram
membru corespondent al Academiei, rectorul Institutului politehnic din Timișoara

la îndemână nenumărate alte mijloace prin care să înlesnească contactul elevilor cu realizările tehnicii...

Trăim epoca tehnicii moderne pe care trebuie să o stăpânim și căreia trebuie să-i aducem mereu perfecțiuni. Anual se încredințează învățământului tehnic mai mult de jumătate din numărul aceluia care absolvesc liceul...

Întâi o sarcină și simplă și grea totodată. Simplu, pentru că gustul pentru tehnică se naște încă în fragedă copilărie. Contemplarea mașinilor: locomotiva, autoturismul, avionul, vaporul încălă imaginația copilului care-și dorește ca jucați tren, avion, mașină, vapor — toate mecanice pentru ca să le poată descoperi taina motorului...

Greu, pentru că trebuie să ne gândim ce punem la îndemna elevilor ca să descaldre realizările tehnicii moderne. În

Știu că există preocuparea de a lăsa elevului care are înclinație spre un domeniu sau altul de activitate mai mult decât ceea ce spune în manualul de școală. Se dezvoltă în școală o activitate organizată în cercuri din cele mai lejurate. Între acestea, cred că cercurile tehnice trebuie să ocupe un loc mai însemnat. Orice școală are posibilitatea să creeze asemenea cercuri. Aceasta este o cerință dictată de epocă...

Liceul trebuie să-i facă cunoscut elevului marile realizări ale tehnicii — care ești înțelegând mândria în fața genului omenesc, să-l facă să gândească la răspunderea ce-i revine de a duce mai departe asemenea realizări, să-l ajute să-și proiecteze în timp și în spațiu visele, ancorate în realitate și surerate de ea...

Prezentarea în școală a unor filme documentare și filme didactice — care să aducă în fața elevilor aspecte ale muncii productive, diferite procese tehnologice, imagini de instalații industriale ultramoderne, agregate agricole, vase construite industriale, câmpuri petrolifere — ajută, de asemenea, la formarea unor reprezentări concrete și precise despre diferite domenii ale tehnicii.

„Toate acestea nu epuizează însă deosebit de mult în vederea dezvoltării pasiunii pentru științele concrete. Elevii manifestă azi o atracție deosebită către profesia tehnică. Școala trebuie să facă tot ce-i stă în putință, ca această atracție să fie dublată încă de pe băncile sale de o pasiune trainică. Pentru că în profesia tehnică înalte nu se cucerește ușor. Se cere multă perseverență, răbdare și curaj, pentru a învinge toate obstacolele urcușului. Și numai cel care este în permanență animat de o dragoste puternică pentru profesia sa se va doborî și perseverență și curaj și va doborî cu siguranță aceste obstacole.

ROLUL CERCURILOR TEHNICE IN FORMAREA ELEVULUI

Specific virstei școlare este curiozitatea și setea de cunoaștere. Procesul de învățământ constituie cadrul în care elevii își satisfac așteptările lor dorință de a dobândi o mulțime de cunoștințe. Dar nu este singurul. În școli, elevii desfășoară, în afara orelor de curs, o pasionantă activitate în cercuri.

Corespondența — ca formă de organizare, ca tematică și varietate în abordarea domeniilor de activitate — cerințelor elevilor? În cercind să dăm răspuns la această întrebare, am solicitat părerile unor tineri profesori cu experiență, am înțeles că unele probleme au fost rezolvate în publicațiile noastre.

Obiectiv despre „cauze” subiective

În laboratorul de fizică al Liceului „Mihail Sadoveanu” din Capitală, un grup de elevi înmăna cu pricopere plese minuscule după desenele pe care le au în față. Tovarășul Victor Iliescu, profesor de fizică, urmărește munca unora, atrage atenția altora asupra unor operații greșite și lucrează el însuși la aparatul proiectat. E lăstă, se vorbește puțin. Doar din când în când o glumă micuță tot în grupul lor pe seama unor nereguli, mai întreprinde această activitate pasionantă. Ne aflăm la cercul de radiotehnică al liceului, a cărui naștere s-a petrecut cu mult timp în urmă și el cărui părinte este profesorul Victor Iliescu. Mulți dintre membrii cercului au absolvit de câțiva ani liceul și acum, ca studenți ai politehnicii, dau „consultanță” și fac și alte „servicii” de specialitate școlii. Dar să ne întoarcem la cerc, cu activitatea lui curentă. Ne-o prezintă tovarășul profesor Iliescu: „Înainte, în cerc, confecționam doar aparate radio recepție. Acum, cu seria pe care o am (membrii cercului — elevii în clasa a X-a — activează din clasa a VIII-a, deci de trei ani) ne-am lărgit sfera preocupărilor, cercul răspundând următoarelor scopuri: să-și învețe radiotehnic pe cei care se simt atrași să construiască aparate electrice pentru laborator, precum și alte aparate în afara acestei specialități, pentru „uz diacetic”. Și cercul activează conform acestor obiective.

Existența unor cercuri tehnice în licee este legată de pasiunea unor cadre didactice pentru tehnică — ne-a mărturisit tovarășul Mircea Ciucu, șeful secției de învățământ al Sfatului popular al raionului 30 Decembrie. Într-adevăr, așa este. Dovadă, activitatea de această natură de peste 10 ani a tovarășului Victor Iliescu, a tovarășului profesor Vintilă Florescu, de la Liceul „I. L. Caragiale” și a altor tovarăși profesori. Evident, este o chestiune de inițiativă și entuziasm a unor cadre didactice. Dar oare existența unor cercuri tehnice care să ofere elevilor un larg câmp de activitate în ceasurile de răgaz este legată doar de o cauză atît de hal, să-și spunem, subiectivă?

Într-un fel, regulamentul școlar în vigoare limitează organizarea cercurilor tehnice în licee doar la cel de electrotehnică — a fost de părere tov. Ing. Nicolae Dinu, inspector în cadrul secției de învățământ al Sfatului popular al Capitalei. Nici nu se sugerează ideea de a se organiza și alte cercuri nici nu se interzice acest lucru. Elevii au preocupări variate, și electrotehnica, o ramură foarte modernă poate atrage pe cei interesați dar nu poate da răspuns întregii dorințe de cunoaștere a ma-

IN PAS CU TEHNICA MODERNĂ

Cercul de cibernetică al elevilor — deocamdată unic în țară — este o noutate aproape senzațională. Nu înșel și pentru elevii Liceului „Unirea” din Brașov, întrucât cercul de aici se află acum în al treilea an de activitate. Locul deosebit pe care cibernetică îl ocupă în dezvoltarea actuală a științei și tehnicii, următoarele performanțe ale mașinilor electronice de calcul au stimulat curiozitatea elevilor, dorința de a cunoaște tainele acestei „științe a viitorului”. Desori își puneau întrebări ca: ce este cibernetică? Cum programarea liniară? Cum funcționează o mașină de calcul? Căutăm cu insistență răspunsurile, s-au adresat tovarășilor profesori. O expunere despre cibernetică și aplicațiile ei, fîntul de tovară-

șul profesor Ladislav Muranszky, le-a stimulat și mai mult curiozitatea. Au urmat alte expuneri, discuții. Cărnă ele au căpătât caracterul unei acțiuni organizate... Treptat, pe măsura asimilării optime a cunoștințelor teoretice fundamentale, s-a trecut și la construcția unor mașini de calcul. Puteau fi efectuate acțiuni și înmulțiri, împărțiri, ridicări la putere și extrageri de rădăcini aritmetice. Era, de asemenea, posibilă rezolvarea unor ecuații de gradul II. Prima realizare mai deosebită a cercului a fost o mașină de calcul cu rețea electromagnetice care lucrează în sistemul binar. Cea mai recentă este o mașină de calcul universală — aparat complex, lucrând pe baza unui program de montaj pe care îl memorizează de la început — cu care pot fi realizate circuite logice de tipul „ȘI”, „SAU”, „NU” și elemente de memorizare cu 1, 2 sau

4 electromagneți. Construcția și lărgirea sferii tematice a expunerilor a marcat o etapă nouă în viața cercului. Tot mai mulți elevi și-au manifestat dorința să-l frecventeze și treptat, cercul de cibernetică a ajuns la aproape 60 de membri. După doi ani de activitate, în acest an școlar s-a trecut și la perfecționarea programei cercului. Activitatea este ținută în perspectiva a patru ani, începând cu clasa a IX-a. Se ține ca în al treilea an de activitate — respectiv clasa a X-a, elevii să poată construi aparate pe baza unor descrieri și scheme accesibile lor din literatura de specialitate, iar în anul al IV-lea — clasa a XII-a chiar pe baza unor concepții originale ale elevilor. Într-o discuție recentă, tovarășul profesor Ladislav Muranszky, ne enumera câțiva factori care pot contribui la stimularea inte-

resului elevilor pentru tehnică. În primul rînd, se referă la lărgirea varietății de cercuri. În licee pot funcționa cu succes și cercuri de radiotehnică, electromechanică, cibernetică, automatizări și tehnică fotografică, nu numai de fizică; modernizarea programelor în vigoare pentru cercurile de fizică; patronarea efectivă și nu numai formală a cercurilor școlare de către întreprinderile industriale; publicarea de către Editura științifică a unor culegeri de studii și articole, ca și a unor scheme de construcție pentru aparate accesibile elevilor (se poate începe eventual cu traduceri); stimularea interesului profesorilor de liceu pentru problemele ciberneticii și automatizărilor prin organizarea periodică a unor conferințe și schimburi de experiență de către Societatea de matematică, Societatea de științe fizice și chimice. ION TRONAC

O TRADIȚIE ȘCOLARĂ SE CERE ÎMBOGĂȚITĂ

Urmînd, ca orice dascăl care se ocupă de educarea tineretului, lucrările Congresului al VIII-lea al U.T.C., ne-a bucurat simțitor faptul că în raport și anume ca organizarea cercurilor științifice, a cercurilor tehnice, a cercurilor literare în școli în cadrul cărora tot mai mulți elevi să adîncească cunoștințele primite la ore, să-și însușească primele deprinderi pentru căutări și creații, pentru activitatea practică.

Este într-adevăr o necesitate. Din cercurile frecventate de elevii noștri au plecat spre facultăți matematicieni, fizicieni, chimiști etc. și avem satisfacția că școala a făcut înțelegerea în ceea ce privește dezvoltarea interesului pentru aceste domenii, le-a stimulat primele preocupări științifice. Păstrăm și acum o scisoare a tovarășului academician Nicolae Teodorescu, decan al Facultății de matematică-mecanică din București care felicită școala pentru matematicienii pe care i-a dat. Pot afirma că această atmosferă științifică care domnește în rîndul a numeroși elevi a fost generată de o inițiativă luată de elevii im-

preună cu profesorii lor și care astăzi a devenit tradiție. E vorba de organizarea anuală a sesiunilor de comunicări și referate a cercurilor de elevi. Stimulăm astfel niște preocupări frumoase ale elevilor, ambiția lor sănătoasă de a se afirma ca realizări personale, le îndepărtăm din liceu cu umbră științifică. De fapt, e vorba de acel obligatoriu început în preocupările științifice: parcurgerea unui drum străbătut de alții pentru a explora apoi, pe baze solide, drumuri noi. În decursul sesiunilor care s-au desfășurat pînă acum am resimțit însă lăsa unor cercuri: e vorba de cercurile tehnice. Le-au resimțit mai ales elevii. Ne pregătăm să a-

cooperăm acest gol, în curînd, vor lua ființă cercurile de radio și foto, iar în perspectivă studiem posibilitatea înființării și a altor cercuri tehnice. Într-un demers comun, să-și alături de comunicări cu caracter teoretic, vor fi prezentate și lucrări tehnice realizate de elevii în cercuri, că vom avea posibilitatea organizării unei expoziții cu aparate realizate în cercurile tehnice ale elevilor școlii. Prof. ȘTEFAN VANCEA
director al Liceului „Frații Buzești”
Graloava

MARIETA VIDRAȘCU
OCTAVIAN MILEA

Incheierea lucrărilor sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România

În Capitală s-au încheiat vineri lucrările sesiunii generale a Academiei Republicii Socialiste România.

În cursul dimineții și al vinerii, în cadrul cărora au fost alocate noile organe de conducere ale acestora.

A avut loc apoi adunarea generală, la care au participat tovarășii Alexandru Birlădeanu, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, conducătorii ai instituțiilor centrale, academicieni și membri corespondenți.

Adunarea generală a confirmat președinții secțiilor științifice și filialelor și a ales Prezidiul Academiei. Președinte al Academiei Republicii Socialiste România a fost ales academicianul Miron Nicolescu, iar vicepreședinți academicienii Athanasie Joja, Ștefan Mîluș, Remus Răduț și Șerban Țițeșcu. Din Prezidiu mai fac parte academicienii: Dumitru Dumitrescu — secretar general; Gheorghe Vrăncănuș — președintele secției de științe matematice; Horia Hulubei — președintele secției de științe fizice; Costin Neștescu — președintele secției de științe chimice; Elie Carafolt — președintele secției de științe tehnice; Emil Pop — președintele secției de științe biologice; Nicolae Cernescu — președintele secției de științe agricole și silvice; Sabba Țițeșcu — președintele secției

de științe geologice și geografice; Aurel Moga — președintele secției de științe medicale; Vasile Malinchi — președintele secției de științe economice și cercetări sociologice; C. Ionescu-Gulian — președintele secției de științe filozofice, psihologice și juridice; Constantin Daicoviciu — președintele secției de științe istorice; Emil Petrovici — președintele secției de științe filologice; Alexandru Philippide — președintele secției de literatură și arte; Filialele din Cluj și Academia, și Cristofor Simionescu — președintele Filialei din Iași a Academiei.

După alegerea organelor de conducere ale Academiei Republicii Socialiste România, din însărcinarea conducerii partidului și guvernului a luat cuvântul tovarășii Alexandru Birlădeanu. Vorbitorul a subliniat că atmosfera în care s-a desfășurat sesiunea, spiritul constructiv al dezbaterilor, propunerile judecătorești făcute au evidențiat încă o dată hotărârea membrilor Academiei de a-și consacra, alături de ceilalți oameni de știință și cultură, întreaga prietenie, energie și putere de creație înfiorării României socialiste.

Relevind semnificația deosebită a acestei sesiuni, ca fiind prima reuniune a membrilor Academiei după Congresul al IX-lea al P.C.R., vorbitorul a arătat importanța măsurilor adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. și de Sesunea Marii Adunări Naționale din decembrie 1965 pentru îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică.

După ce au fost înfățișate unele aspecte din activitatea

constructivă desfășurată de oamenii muncii pentru îndeplinirea hotărârilor Congresului al IX-lea, s-a subliniat rolul cercetării științifice în dezvoltarea economică și social-culturală a patriei.

S-a remarcat, de asemenea, că activitatea Consiliului Național al Cercetării Științifice — for coordonator al activității științifice — creează condiții favorabile dezvoltării cercetării fundamentale și aplicative, sporirii contribuției oamenilor de știință la elaborarea și realizarea obiectivelor cuprinse în planul cincinal.

În încheierea expunerii, tovarășii Alexandru Birlădeanu a felicitat noua conducere a Academiei și a exprimat convingerea, că prin eforturile unite ale tuturor oamenilor de știință, știința românească va realiza noi succese, devenind un factor activ în dezvoltarea și înflorirea continuă a societății noastre socialiste.

Participanții la sesiune au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

După amiază au fost decernate premiile Academiei Republicii Socialiste România pe anul 1964. Felicitând călduros în numele Prezidiului Academiei pe cei premiați, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei a arătat că numărul mare de lucrări premiate este o ilustrare a rodnicei creației științifice, exprimă faptul îmbucurător că oamenii de știință și cultură muncesc cu hărnicie și talent pentru a contribui prin mijloacele lor la progresul patriei noastre.

(Agerpres)

grășiminte. Autori: Grigore Cooculescu, Elena Boldea, Nicolae Chiră.

13. — Premiul „Traian Săvulescu” — Lucrările: a) Hărțile animalelor după norme și rații (Editura agrosilvică). Autori: Eftimie Pălimaru, Gheorghe Marinescu, Sviatoslav S. Nicolici; b) Condiții ecologice ale culturilor forestiere de pe nisipurile litorale din Delta Dunării (Editura agrosilvică). Autor: Eugen Costin; c) Îndrumător pentru recunoștința și combaterea bolilor plantelor cultivate (Editura agrosilvică). Autori: Eugen Docea, Valerian Severin.

SECȚIA DE ȘTIINȚE GEOLOGICE ȘI GEOGRAFICE

14. — Premiul „Grigore Cobălcescu” — Lucrarea: Hărțile litofaciale ale neogenului superior din Republica Socialistă România. Autori: Emilia Săulea, Ileana Popescu, Jana Săndulescu.

15. — Premiul „Gheorghe Murgole” — Lucrarea: Determinarea vîrștelor geologice absolute prin metoda potasiu-argon, folosind analiza prin activare cu neutroni la dozarea argonului radiogenic. Autori: Mihai Soroiu, Manase Cerei, Mircea Onicescu, Ana Daniș, Constanța Măntescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

16. — Premiul „Victor Babeș” — Lucrările: a) Parotidita epidemică (oreionul) (Editura Academiei). Autor: Mignon Grui; b) Puncția ganglionară în clinică (Editura Academiei). Autor: Dumitru Mîcu; c) Interrelațiile visceroviscerale și neuroviscerale ale ficatului (Editura Academiei). Autor: Tiberiu Maroș.

17. — Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Secreția și motilitatea stomacului (monografie). (Editura Academiei). Autor: Petru Groza; b) O serie de lucrări originale în domeniul cito-enzimic-chimic. Autor: Ilie Diclescu; c) Cercetări privind apariția și diferențierea a două categorii de oscilații bioelectrice pe electromiograma mușchilor striat la boala, în condiții de stimulare electrică ritmică a nervului motor. — Contribuții la studiul și interpretarea activității bioelectrice musculare în efort și oboseală. — Spectre de frecvență a bioenergiilor musculare în contracția voluntară la om; influența efortului și oboselei. Autor: Constantin Solomon.

18. — Premiul „V. Conta” — Lucrarea: Profilul spiritual al clasei muncitoare în socialism (Editura Academiei). Autori:

SECȚIA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, FILOZOFICE ȘI JURIDICE

19. — Premiul „V. Conta” — Lucrarea: Profilul spiritual al clasei muncitoare în socialism (Editura Academiei). Autori:

Honorina Cazacu, Mihail Cerna, Gheorghe Chepes, Vlad Constantin, Alexandru Tănasă, Gheorghe Berescu, Niculae Bellu.

20. — Premiul „N. Bălculescu” — Lucrările: a) Obștea țărănească în Țara Românească și Moldova (Editura Academiei). Autor: Petre P. Panaitescu; b) Istoria pescuitului și a pisciculturii în România (Editura Academiei). Autor: Constantin C. Giurescu.

21. — Premiul „St. Gheorghiu” — Lucrarea: Presa muncitorească și socialistă din România, vol. I, II (Editura Politică). Autori: Ion Popescu-Pufuri, Nicolae Goldberger, Augustin Deac, Ion Felea.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FILOLOGICE

22. — Premiul „Timotei Ciopârț” — Lucrările: a) Dicționar român-maghiar (2 vol.) (Editura Academiei). Autori: Kelemen Bela Rita Chiriacuș, Marinovici, Laszlo Csak; b) Gramatică și automate finite (Editura Academiei). Autor: Solomon Marcus.

23. — Premiul „B. P. Hașdeu” — Lucrările: a) Miorița. Tipologie, circulație, geneză, texte. Autor: Adrian Fochi; b) Balade populare românești (Editura pentru literatură). Autor: Alexandru Amulescu.

SECȚIA DE LITERATURĂ ȘI ARTE

24. — Premiul „Mihail Eminescu” — Lucrarea: Poezii de dragoste de M. Eminescu. (Vincenzo bona tipografica Torino). Autor: Mario Ruffini (Italia).

25. — Premiul „Ion Creangă” — Lucrarea: Pirjolu (Editura pentru literatură). Autor: Oscar Walter Cisek.

26. — Premiul „I. Andreescu” — Lucrările: a) Sculpturile expuse la expoziția personală. Autor: George Apostu; b) Desene expuse la Expoziția anuală de grafică și la Expoziția în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Autor: Octav Grigorescu.

27. — Premiul „George Enescu” — Lucrările: a) Baleta „Iancu Jianu”. Autor: Mircea Kiriacu; b) Simfonia a II-a. Autor: Wilhelm Berger.

28. — Premiul „Ciprian Porumbescu” — Lucrările: a) Muzica în România după 23 August 1944 (Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor). Autori: Petre Brîncuș, Nicolae Călimoș; b) George Enescu. Autori: Mircea Ionescu-Voicăna, Nicolae Misir, Fernanda Fon, Elena Zottovicianu.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Danemarcei la București

Vineri, 8 aprilie, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Danemarcei în Republica Socialistă România, Joachim Henrik-Georg baron Zytphen-Adeler, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

Cu acest prilej au rostit cuvîntări ambasadorul Danemarcei și președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica.

Între președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și

ambasadorul Danemarcei, Joachim Henrik-Georg baron Zytphen-Adeler, a avut loc apoi o convorbire cordială.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Ambasadorul Danemarcei a fost însoțit de Viggo Christensen, consilier al Ambasadei daneze la București.

(Agerpres)

Lucrările agricole de primăvară

Pe ogoare se desfășoară, cu intensitate, lucrările agricole de primăvară. În ultima săptămână a continuat semănatul sîmînței de zahăr, floarea-soarelui, a legumelor, plantelor de nutreț, precum și plantarea cartofilor. În unele unități agricole socialiste din regiunile București și Oltenia, unde condițiile au devenit favorabile, s-a început însămînțarea porumbului. În toate celelalte regiuni au fost intensificate lucrările de pregătire a solului în vederea începerii acestei importante lucrări la timpul optim.

După cum rezultă din ultimele date primite de Consiliul Superior al Agriculturii, pînă la 6 aprilie în întreaga țară s-au însămînțat circa 1.200.000 ha. Cu sîmînța de zahăr s-a semănat 60 la sută din suprafața planificată, iar cu floarea-soarelui aproape 70 la sută.

A fost terminat grăpăitul arăturilor de toamnă pe terenurile ce vor fi însămînțate cu porumb, în timp ce discutul și celelalte lucrări pregătitoare au fost efectuate pe mai mult de o treime din suprafața prevăzută. Cu pomi și vii au fost plantate peste 13.000 ha.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Marea Britanie

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Vasile Pungan a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Marea Britanie, în locul tovarășului Alexandru Lazăreanu, care a primit o altă însărcinare.

• Vineri după-amiază, o delegație a Statului popular al orașului București condusă de Ion Cosma, președintele Comitetului executiv, a plecat spre Ankara, unde, la invitația primarului acestui oraș, va face o vizită în Turcia.

• Vineri dimineața au părăsit Capitala, îndreptându-se spre patrie, primarul orașului Lîgheș, Maurice Destenay și primarul orașului Gand, Emiel Claeys, care ne-a vizitat țara la invitația Comitetelor executiv ale sfaturilor populare ale orașelor București, Cluj, Constanța și Iași și a Institutului Român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

• Vineri dimineață a părăsit Capitala plecînd spre Australia delegația Grupului român al Uniunii interparlamentare pentru a participa la lucrările sesiunii de primăvară a Uniunii interparlamentare, care va avea loc la Camberra. Din delegație fac parte deputații Tudor Drăganu și C. Paraschivescu-Bălaescu.

• La Casa de cultură a orașului Rimnicu Vilcea, regiunea Argeș, a avut loc vineri o adunare populară consacrată celei de-a 21-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

• La Muzeul de artă din Capitală s-a deschis vineri o expoziție de grafică cu lucrări aparținînd Floricel Cordescu-Jebelcau, de la moartea căreia se împlinește un an. Expoziția cuprinde 100 de desene în tus, unele într-un ciclu intitulat „Fructele pămîntului” și cinci picturi în ulei, gen pe care cunoscuta artistă abia începuse să-l abordeze.

(Agerpres)

Premiile Academiei pe anul 1964

SECȚIA DE ȘTIINȚE MATEMATICE

1. — Premiul „Simion Stoilov” — Lucrările: a) Teoria măsurii și funcții reale (Editura didactică și pedagogică). Autor: Dineuleanu Nicolae; b) Ciclul de lucrări de analiză funcțională. Autor: Singer Ivan.

2. — Premiul „Gheorghe Lazăr” — Lucrările: a) Analiza algoritmului schemă-graf. Autor: Munteanu Emil; b) Lucrări cu privire la prelucrarea observațiilor în vederea obținerii de date geofizice și geodezice. Autor: Popovici Călin.

3. — Premiul „Gheorghe Tîlcea” — Lucrările: a) Asupra tensiunilor elastice în corpurile cu izotropie transversală. Autor: Borș Constantin; b) Lucrări asupra programării polinomiale în numere întregi, asupra problemei generalizate a transporturilor și asupra aplicării programării pseudo-booleene în diferite probleme. Autor: Ivănescu Petre.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FIZICE

4. — Premiul „D. Hurmuzescu” — Lucrările: a) Construcția invarianților grupurilor Lie simple. — Efectele colective ale clasificării lui Su3 în difuzia neelastică. Autori: Mircea Mîcu, Ileana Guțușu; b) Grup de 7 lucrări privind efectele izotopice în spectrele atomice și ale lucrărilor. Autor: Nicolae Ionescu Falas.

5. — Premiul „C. Micu-

lescu” — Lucrarea: Grup de lucrări privind problema neutralizării sarcinii spațiale în diodele termionice. Autori: Ioan Ioviț Popescu, Constantin Ghilă, Brînduș L. Octavian Zamfir.

6. — Premiul „Gheorghe Spacu” — Lucrările: a) Reacții solvilitice însoțite de transporturi moleculare în compuși polimerici conținînd inele ciclobutane. Autori: Hic-Lupu G., Dinulescu, Gheorghe D. Mateescu; b) Lucrări din clasa hetero-poli-combinațiilor. Autor: Alexandru Duca; c) Cercetări în domeniul combinațiilor stereoide. Autori: Francisc Hodoșan, Nicolae Șerban, Ioan Jude, Alexandra Pop Gocan, Arpad Balogh.

7. — Premiul „N. Teclu” — Lucrările: a) Tehnologie petrochimică (Editura didactică și pedagogică). Autor: Valeriu Vîntu; b) Chimia lemnului din R.P.R. (Editura Academiei). Autori: Margareta Grigoras, Agata Cernătescu Așandei.

SECȚIA DE ȘTIINȚE TEHNICE

8. — Premiul „Aurel Vlaicu” — Lucrările: a) Teoria generatorului de medie frecvență în cîmp pulsator. Autor: Bunea Victor; b) Recirculația gazelor la capturare și recuperare. Autor: Ghia Victor; c) Studiul teoretic și experimental al straturilor li-

mită. Autor: Săvulescu N. Ștefan.

9. — Premiul „Traian Vuia” — Lucrările: a) Zborul rachetei (Editura Militară). Autori: Niță Mihai, Andreescu Dumitru; b) Rețele electrice rurale (Editura tehnică). Autori: Gheorghiu Nicolae, Militaru Paul.

SECȚIA DE ȘTIINȚE BIOLOGICE

10. — Premiul „Emil Racoviță” — Lucrarea: Pisces Osteichthyes (Pești ganoizi și osoși) (Editura Academiei). Autor: Petru Bănărescu.

11. — Premiul „Emanoil Teodorescu” — Lucrările: a) Desfășurarea intensității fotosintezelor și ponderea unor substanțe din frunze în timpul zîzării. Autor: Georgeta Fabian-Galan; b) Rolul frunzei reacția fotoperiodică: expunerea minimă a frunzei la foteperiada inductivă în cazul plantelor Perilla ocyroides și Chrysanthemum morifolium. Autori: Iuliu Bărbat, Constanța Ocheșanu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

12. — Premiul „Ion Ionescu de la Brad” — Lucrările: a) Salinizarea secundară a solului (Editura Academiei). Autor: Alexandru Mălanu; b) Nisipurile Olteniei din stînga Jiului și valorificarea lor. (Întreprinderea poligrafică Crișova). Autor: Institutul Agronomic Crișova; c) Studiul noilor soiuri de grâu de toamnă cu privire la comportarea lor față de in-

termeduritate. Autor: Săvulescu N. Ștefan.

13. — Premiul „Traian Vuia” — Lucrările: a) Zborul rachetei (Editura Militară). Autori: Niță Mihai, Andreescu Dumitru; b) Rețele electrice rurale (Editura tehnică). Autori: Gheorghiu Nicolae, Militaru Paul.

SECȚIA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, FILOZOFICE ȘI JURIDICE

14. — Premiul „Grigore Cobălcescu” — Lucrarea: Hărțile litofaciale ale neogenului superior din Republica Socialistă România. Autori: Emilia Săulea, Ileana Popescu, Jana Săndulescu.

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

15. — Premiul „Victor Babeș” — Lucrările: a) Parotidita epidemică (oreionul) (Editura Academiei). Autor: Mignon Grui; b) Puncția ganglionară în clinică (Editura Academiei). Autor: Dumitru Mîcu; c) Interrelațiile visceroviscerale și neuroviscerale ale ficatului (Editura Academiei). Autor: Tiberiu Maroș.

16. — Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Secreția și motilitatea stomacului (monografie). (Editura Academiei). Autor: Petru Groza; b) O serie de lucrări originale în domeniul cito-enzimic-chimic. Autor: Ilie Diclescu; c) Cercetări privind apariția și diferențierea a două categorii de oscilații bioelectrice pe electromiograma mușchilor striat la boala, în condiții de stimulare electrică ritmică a nervului motor. — Contribuții la studiul și interpretarea activității bioelectrice musculare în efort și oboseală. — Spectre de frecvență a bioenergiilor musculare în contracția voluntară la om; influența efortului și oboselei. Autor: Constantin Solomon.

17. — Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Secreția și motilitatea stomacului (monografie). (Editura Academiei). Autor: Petru Groza; b) O serie de lucrări originale în domeniul cito-enzimic-chimic. Autor: Ilie Diclescu; c) Cercetări privind apariția și diferențierea a două categorii de oscilații bioelectrice pe electromiograma mușchilor striat la boala, în condiții de stimulare electrică ritmică a nervului motor. — Contribuții la studiul și interpretarea activității bioelectrice musculare în efort și oboseală. — Spectre de frecvență a bioenergiilor musculare în contracția voluntară la om; influența efortului și oboselei. Autor: Constantin Solomon.

18. — Premiul „V. Conta” — Lucrarea: Profilul spiritual al clasei muncitoare în socialism (Editura Academiei). Autori:

SECȚIA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, FILOZOFICE ȘI JURIDICE

19. — Premiul „V. Conta” — Lucrarea: Profilul spiritual al clasei muncitoare în socialism (Editura Academiei). Autori:

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

20. — Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Secreția și motilitatea stomacului (monografie). (Editura Academiei). Autor: Petru Groza; b) O serie de lucrări originale în domeniul cito-enzimic-chimic. Autor: Ilie Diclescu; c) Cercetări privind apariția și diferențierea a două categorii de oscilații bioelectrice pe electromiograma mușchilor striat la boala, în condiții de stimulare electrică ritmică a nervului motor. — Contribuții la studiul și interpretarea activității bioelectrice musculare în efort și oboseală. — Spectre de frecvență a bioenergiilor musculare în contracția voluntară la om; influența efortului și oboselei. Autor: Constantin Solomon.

SECȚIA DE LITERATURĂ ȘI ARTE

21. — Premiul „St. Gheorghiu” — Lucrarea: Presa muncitorească și socialistă din România, vol. I, II (Editura Politică). Autori: Ion Popescu-Pufuri, Nicolae Goldberger, Augustin Deac, Ion Felea.

SECȚIA DE ȘTIINȚE FILOLOGICE

22. — Premiul „Timotei Ciopârț” — Lucrările: a) Dicționar român-maghiar (2 vol.) (Editura Academiei). Autori: Kelemen Bela Rita Chiriacuș, Marinovici, Laszlo Csak; b) Gramatică și automate finite (Editura Academiei). Autor: Solomon Marcus.

23. — Premiul „B. P. Hașdeu” — Lucrările: a) Miorița. Tipologie, circulație, geneză, texte. Autor: Adrian Fochi; b) Balade populare românești (Editura pentru literatură). Autor: Alexandru Amulescu.

SECȚIA DE LITERATURĂ ȘI ARTE

24. — Premiul „Mihail Eminescu” — Lucrarea: Poezii de dragoste de M. Eminescu. (Vincenzo bona tipografica Torino). Autor: Mario Ruffini (Italia).

25. — Premiul „Ion Creangă” — Lucrarea: Pirjolu (Editura pentru literatură). Autor: Oscar Walter Cisek.

26. — Premiul „I. Andreescu” — Lucrările: a) Sculpturile expuse la expoziția personală. Autor: George Apostu; b) Desene expuse la Expoziția anuală de grafică și la Expoziția în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Autor: Octav Grigorescu.

27. — Premiul „George Enescu” — Lucrările: a) Baleta „Iancu Jianu”. Autor: Mircea Kiriacu; b) Simfonia a II-a. Autor: Wilhelm Berger.

28. — Premiul „Ciprian Porumbescu” — Lucrările: a) Muzica în România după 23 August 1944 (Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor). Autori: Petre Brîncuș, Nicolae Călimoș; b) George Enescu. Autori: Mircea Ionescu-Voicăna, Nicolae Misir, Fernanda Fon, Elena Zottovicianu.

Umbre sub lumina de neon

(Urmare din pag. 1)

siderurgicii s-au adresat redacției cu o scrisoare în care semnalau unele neajunsuri. Cercetînd faptele, ziarul a publicat articolul „Oameni ai temperaturilor înalte, tratați... cu răceală” în care era vorba de exact aceleși apartamente. Cei vizitați, și în primul rând conducerea combinatului, serviciul social, au răspuns că s-au luat măsuri în ciuda acestor afirmații, multe din lipsurile semnalate de tineri (la sfîrșitul anului trecut) persistă, unele agravându-se chiar sub privirea liniștite ale serviciului social din Combinat.

În scrisoarea de care am amintit, tinerii se refereau la faptul că lifturile nu funcționează, că din această cauză sînt nevoiți să urce cu greu cele 9 etaje ale fiecărui bloc. Ei, bine, și acum tinerii sînt obligați să facă același efort.

S-a scris că în multe camere pereții sînt murdari sau deteriorați din cauza instalației sanitare defecte. „S-au luat măsuri”, ni s-a răspuns. În fapt, s-a trecut la zugrăvirea camerelor fără ca în prealabil să fie reparată instalația sanitară, așa că în multe băi apa s-a infiltrat din nou pe pereți. Ne-glijența îmbracă și alte forme,

în apartamentul 67 din blocul I parchetul este deteriorat, gămăliile-glazuri (care despart camerele) sînt sparte, așa că acum se circula într-un mod cu totul original... nu se mai deschide ușă.

În asemenea situație nu sînt tinerii cu totul îndreptățiți să intre în ce mîini este îndreptățită gospodăria căminelor în care locuiesc?

La Craiova am vizitat Blocul tineretului aparținînd regimului „Unitate Electroputer”. Și aici „grîji” s-a redus la faptul că în camere sînt existențe paturi, dulapuri, mese, scaune (starea în care se află acum căminul nu justifică — de ce sînt n-o spunem, sumele ce se încasează lunar de la locatari). Cele mai multe perdele de la ferestre și-au pierdut de mult culoarea inițială, sînt deteriorate ca și marea majoritate a păturilor. Sînt de făcut observații și în ceea ce privește grîja pentru dotarea camerelor de locuit, a bucătării.

Condiții există numai că este necesară o responsabilitate măsură acestora sînt necesari oameni cu dragoste pentru această muncă. Ea subsolul blocului a existat mai de mult o cantină, a cărui spațiu trebuia folosit pentru amenajarea bucătăriei și a unei sufragerii. Mai mult, s-ar putea amenaja un bufet, scindîndu-se pe tineri de treburile, la care nici nu se pricepe, și care le răpesc mult timp. Soluția ce ne-a fost sugerată, „să mîncăm în oras” ni se pare un paravan pentru a scuza lipsa de grîja pentru problemele cotidiene ale căminștilor.

Recent au fost luate cîteva

măsuri: s-au reparat robinetele de la spîlătoare (piuă acum o lună toată erau legate cu sîmș, s-au înlocuit geamurile sparte, becurile care lipseau. Sînt lucruri bune care însă nu soluționează problemele mari pe care le ridică căminul. Este nevoie de intervenția energetică a conducerii uzinei. Asemănătoare este și situația căminelor Combinatului de industrializare a lemnului din Pitești. Cerînd tovarășului Dascălescu, șeful serviciului administrativ, să ne explice de ce nu există suficientă grîja pentru gospodărie ne-a făcut atenți că au... „introduși și neon!” Desigur că iam fi împărțit bucuria, dacă n-am fi privit în jurul nostru.

Ciudat contrast: sus „neon”, iar jos, în dormitorul 2 de la Fabrica de cherestea, sobele nu au plite (tovarășii s-au apucat să le demoleze și s-au oprit la jumătatea drumului), nu există scaune, așa că tinerii se așează îmbrăcați pe paturi etc.

Sus „neon”, iar în dormitorul 4 al Fabricii de placaj, geamurile sparte au fost înlocuite cu... placaj, lenjeria se schimbă rar, păturile sînt uzate, lipsesc pernele, scaunele, mesele. E drept că în cele aproape două luni care au trecut de cînd am mai întreprins un raid aici, s-a făcut un plan, s-au adus 40 de saltele, 120 ceasfăuri, 40 de scaune, fete de pernă, numai că ele n-au ajuns în posesia tinerilor. Planul care ne-a fost arătat mai prevede: „se vor vopsi păturile, se vor pardosi dormitoare etc. etc. Cînd vor prinbele de înșă viață aceste măsuri? În fata acestei situații sîntem tentați să-i asociem pe tovară-

șii din serviciul administrativ cu învîtații din Laputa, pe care i-a cunoscut Gulliver în călătoriile sale, dintre care unul lucra la un proiect privind extragerea razelor de soare din castraveți, iar altul elabora o metodă de construire a caselor începînd cu acoperișul și terminînd cu temelia.

Faptele descrise în articolul de față nu mai au, credem, nevoie de un comentariu special. Este la înțelegerea oricui că asemenea lipsuri nu pot fi lăsate să persiste, că se cer măsuri urgente, măsuri reale (nu de cea luate la Hunedoara) — din partea conducerilor întreprinderilor, a administratorilor responsabili, din partea comitetelor orașenești ale U.T.C. — pentru ca tinerii muncitori să se bucure de condițiile de viață pe care le dispunzila lor de statul nostru.

SECȚIA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, FILOZOFICE ȘI JURIDICE

19. — Premiul „V. Conta” — Lucrarea: Profilul spiritual al clasei muncitoare în socialism (Editura Academiei). Autori:

SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

20. — Premiul „Gheorghe Marinescu” — Lucrările: a) Secreția și motilitatea stomacului (monografie). (Editura Academiei). Autor: Petru Groza; b) O serie de lucrări originale în domeniul cito-enzimic-chimic. Autor: Ilie Diclescu; c) Cercetări privind apariția și diferențierea a două categorii de oscilații bioelectrice pe electromiograma mușchilor striat la boala, în condiții de stimulare electrică ritmică a nervului motor. — Contribuții la studiul și interpretarea activității bioelectrice musculare în efort și oboseală. — Spectre de frecvență a bioenergiilor musculare în contracția voluntară la om;

de peste hotare

insemnări

Dubla intrebare

Palatele oratorice pentru linistirea opiniei publice sînt acum nefolositoare. Personalități cu funcții oficiale la Washington au oțerit cu generozitate asigurări dezmințite de evoluția evenimentelor sud-vietnameze chiar în ceasurile care au urmat. Washington este desparțit prin mii de kilometri de Hue și Da Nang. Strigătele demonstrațiilor se aud în clădirea Departamentului de Stat. Diplomații americani se arădă, mai întii, calmi străduindu-se să minimizeze cele întimplite, în Vietnam de sud. Totuși cînd „soldați și poliști echipați și plății de Washington poartă banderole pe care sînt înscrise lozinci anti-americane” (LE MONDE), calmul s-a risipit. Optimismul exagerat a fost înlocuit de o prudență care, la rândul ei, a cedat grabnic loc unei vizibile îngrijorări. După cum transmite agenția FRANCE PRESSE, reprezentanții administrației Johnson au recunoscut pentru prima oară că guvernul american este „profund preocupat de situația politică de la Saigon care riscă, dacă se va prelungi, să ducă la pierderea războiului de către S.U.A.”. Mărturisirea merită a fi reținută (chiar dacă alți observatori care se disting prin realism au prevăzut mai de mult dezodatămintul întreg al războiului din Vietnam: „Infringerea agresorilor americani”).

Din relațiile observatorilor din capitala americană reiese că factorii de conducere ai S.U.A. sînt îngrijorați de imposibilitatea de a prevedea și controla evoluția crizei de la Saigon. Situația aceasta pune în fața diplomației americane ceea ce NEW YORK TIMES denumește „o dublă întrebare chinătoare”. Dubla întrebare era astfel formulată: administrația „își poate permite oare să lase actualul guvern militar (de la Saigon) să cadă sau trebuie să acționeze făcînd pentru a-l menține la putere dacă acest lucru devine necesar?”. Ziarul constată că „o încercare de a-l menține pe Ky în postul său, pentru a salva prestigiul lui Johnson, nu ar avea ca rezultat decît să-l lăce pe Ky să pară și mai mult o marionetă americană”. Dar — scrie același ziar într-un alt articol — prăbușirea lui Ky ca o urmare a demonstrațiilor populare și nu printr-o lovitură de stat a colegilor săi generali (dizertați fără discreție de ambasadorii americani) „ar însemna o repudiere de către sud-vietnamezii a S.U.A. care ar putea avea puternice repercusiuni asupra opiniei publice americane, asupra Congresului și asupra altor guverne”. Pe această bază se formulează părerea că Washingtonul „dorește cu disperare ca guvernul Ky să supraviețuiască dificultăților lui”.

M. RAMURĂ

În Vietnamul de sud:

Situația se menține explozivă

- Conducătorii budiști au creat un comitet de luptă împotriva guvernului
- Violente demonstrații antiguvernamentale și anti-americane

Vineri după-amiază, la Saigon, au fost reluate manifestațiile antiguvernamentale și anti-americane cu o violență și mai mare, după cum notează agenția France Presse. Cele mai mari concentrații de demonstrații au fost semnalate în apropierea Institutului budist.

În vederea izolării cartierului unde se află institutul budist, autoritățile din Saigon au instituit, scria agenția U.P.I., „un important dispozitiv de securitate”. Potrivit aceleiași agenții, se pare că doi dintre manifestații au fost ucisi în timpul ciocnirilor cu poliția. În cursul dimineții de vineri nici un vehicul nu a mai putut trece pe bulevardul din fața institutului budist din cauza marelui număr de demonstrații. În regiunea institutului budist se pot vedea, de asemenea, mari pancarte cu inscripții de genul „Americani cărați-vă acasă”. Referindu-se la tratativele dintre generali

de la Saigon și capii budiști în vederea realizării unui compromis, agenția France Presse menționa că „încrederea a dispărut de ambele părți”. Eforturile generalilor de la Saigon de a depăși actuala criză sînt departe de a fi încununete de succes mai ales că cele două orașe rebele — Hue și Da Nang — continuă să respingă orice mediere și orice fel de acord. În acest sens, agenția France Presse face cunoscut că organizatorii manifestațiilor și populația din Hue și Da Nang nu vor altceva decît „demisia imediată a guvernului generalului Ky”. Postul de radio Da Nang, într-o emisiune de 15 minute, transmisă vineri în limba engleză, arăta: „Protestăm energic împotriva prezenței americane în Vietnam”. De asemenea, postul de radio definea actualul guvern militar de la Saigon ca fiind „corupt și trădător al intereselor poporului”.

Conducătorii bisericii budiste din Saigon au anunțat vineri crearea unui „Comitet de luptă împotriva guvernului”. Conducătorul acestui comitet, Thich Thien Minh, a declarat că generalii de la conducerea statului „nu au ținut cont de promisiunile făcute budiștilor”. De aceea, a adăugat el, noi sîntem hotărîți să mergem pînă la capăt chiar dacă va trebui să curgă sînge. După cum transmite agenția France Presse, și studenții catolici de la Saigon au anunțat că intenționează să se ridice în mod public împotriva actualului guvern. Pe de altă parte, agențiile de presă relatează că la reuniunea șefilor militari ai regimului de la Saigon, care s-a desfășurat în tot cursul zilei și nopții de vineri, a participat și generalul William Westmoreland, comandantul șef al forțelor armate americane dislocate în Vietnamul de sud și care, probabil, a prezentat punctul de vedere american în legătură cu situația explozivă de la Saigon și din centrul țării.

Încheierea lucrărilor Congresului P. C. U. S.

MOSCOVA 8. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: Vineri au luat sfîrșit lucrările celui de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S., care a durat zece zile.

În marea sală a Congresului din Kremlin se aflau peste 6 000 de delegați și oaspeți de peste hotare — reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești, național-democratice și socialiste de stînga din 86 de țări. La Congres a participat delegația Partidului Comunist Român, alcătuită din tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, conducătorul delegației, Ion Gheorghie Maurer, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Teodor Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul Republicii Socialiste România la Moscova.

Congresul a adoptat o rezoluție cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., prin care se aprobă linia politică și activitatea practică a C.C., propunerile și concluziile conținute în raport. Apoi a fost adoptată hotărîrea prin care se aprobă Directiva planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. Congresul a însărcinat Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. să asigure — pe baza Directivelor — elaborarea planului de dezvoltare economică a țării pe anii 1966—1970. Congresul a indicat ca la elaborarea planului să se țină seama de numeroasele propuneri făcute în perioada dezbaterii proiectului de Directive, perioadă care a precedat Congresul.

L. Brejnev a comunicat că a avut loc prima plenară a C.C. al P.C.U.S., ales la cel de-al XXIII-lea Congres. Plenara a ales organele de conducere ale partidului. Leonid Brejnev a fost ales în unanimitate secretar general al C.C. Ca membri ai Biroului Politic al C.C. au fost aleși: L. Brejnev, A. Kosighin, N. Podgor-

ni, M. Suslov, G. Voronov, A. Kirilenko, A. Selepin, K. Mazurov, D. Polesnki, P. Selest, A. Pelșe. Ca membri suplenteți ai Biroului Politic au fost aleși: P. Demicev, V. Grîșin, V. Mjavanadz, S. Rașidov, D. Ustinov, V. Șerbițki, D. Kunaev, P. Mașerov. În secretariatul C.C. al P.C.U.S. au fost aleși: L. Brejnev, M. Suslov, A. Selepin, A. Kirilenko, P. Demicev, D. Ustinov, I. Andropov, B. Ponomariov, I. Kapitanov, F. Kulakov, A. Rudakov.

S-a adoptat apoi o declarație în legătură cu agresiunea S.U.A. în Vietnam. În declarație este condamnată agresiunea barbară a Statelor Unite împotriva poporului vietnamez. În declarație se arată că Uniunea Sovietică, celelalte țări socialiste, mișcarea comunistă internațională au acordat și acordă un ajutor multilateral și sprijin poporului vietnamez. Congresul consideră că problema vietnameză poate fi rezolvată numai pe baza recunoașterii cererilor juste ale guvernului R. D. Vietnam și ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Imperialiștii americani, se spune în declarație, atrîgînd în agresiune pe unii din aliații lor din bucuriile militare, creează un pericol serios pentru securitatea și suveranitatea altor țări, se amestecă în mod brutal în treburile interne ale Laosului, încearcă să supună Cambodgia presiunilor militare-politice, înăspresc tensiunea internațională. În declarație se cere Statelor Unite să respecte cu strictețe acordurile de la Geneva cu privire la Indochina.

Congresul și-a exprimat deplina convingere că nici un fel de cruzimi ale intervențiștilor nu vor putea frînge voința de luptă a poporului vietnamez. În numele întregului partid și al tuturor oamenilor sovietici, Congresul a cerut cu hotărîre încetarea agresiunii S.U.A. împotriva Vietnamului și retragerea trupurilor și intervențiștilor din această țară.

Declarația a fost adoptată de Congres cu vii aplauze. L. Brejnev a rostit apoi cuvîntarea de încheiere a lucrărilor Congresului. După ce a arătat că Congresul a stabilit direcțiile principale ale politicii interne și externe ale U.R.S.S., vorbitorul a spus că delegații la Congres au aprobat în unanimitate hotărîrile plenarei din octombrie 1964, precum și ale plenarelor ulterioare și au relevat însemnătatea acestor hotărîri pentru activitatea partidului.

Referindu-se la mișcarea comunistă internațională, vorbitorul a exprimat convingerea că va învinge cauza unității. L. Brejnev a subliniat că la Congres s-a manifestat solidaritatea cu eroicul popor vietnamez care luptă împotriva imperialismului american. Privim cu încredere și optimism în viitor, a spus L. Brejnev, arîndu-și cu acest optimism se bazează pe aprecierea realistă a imenselor posibilități ale Uniunii Sovietice, pe forțele inepuizabile ale partidului și ale întregului popor. După cuvîntarea de încheiere, L. Brejnev a urat delegaților succesive în transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului. Lucrările Congresului au fost declarate închise. Au răsunat aplauze îndelungate. Întreaga asistență, în pictoare, a intonat „Internațională”.

MOSCOVA 8. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: Comitetul Central al P.C.U.S. a oferit la 8 aprilie la Kremlin o recepție în cinstea delegațiilor străine care au participat la cel de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S. La recepție a participat delegația Partidului Comunist Român în frunte cu Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

SUEDIA. Demonstrație la Stockholm împotriva agresiunii americane din Vietnam

Vizita la Belgrad a tovarășului Gh. Ciocara

BELGRAD 8. — Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu, transmite: Vineri dimineață, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghie Ciocara, care a semnat acordul de lungă durată privind schimbarea de măruri dintre Republica Socialistă România și R.S.F. Iugoslavia pe perioada 1966-1970 a vizitat fabrica de motoare și tractoare „Rakovitz” din Belgrad.

În aceeași zi, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, Aurel Mălăncă, a oferit un prînz în cinstea lui Gheorghie Ciocara. După amiază, Gheorghie Ciocara a părăsit Belgradul în direcția de nord-vest spre țara. La gara Dunav din capitala R.S.F.I., el a fost condus de Nikola Djuverovic, secretar federal pentru comerț exterior, Radivoje Stakici, ministrul plenipotențiar în Secretariatul de Stat pentru afacerile externe și alte persoane oficiale.

Scopul retragerii unor efective americane din Europa

Discuții privind viitoarele reședințe ale organismelor N.A.T.O.

Purtătorul de cuvînt al comandamentului american din Europa a anunțat la Paris că în cursul următoarelor luni Statele Unite vor reduce temporar efectivele lor militare din Europa, rechemînd în țară un număr de 15 000 de specialiști, care urmează să se angajeze în S.U.A. unități de luptă. Printre aceștia se numără ofițeri de geniu, personal de artilerie, specialiști în transporturi și comunicații și membri ai serviciilor de spionaj militar. După cum transmite agențiile occidentale, unitățile pe care le vor organiza în S.U.A. sînt destinate Frontului din Vietnamul de sud.

Purtătorul de cuvînt a precizat că aceste efective vor fi retrase în cea mai mare parte din armata a șaptea americană staționată în Germania occidentală și că ar putea urma specialiștii din cadrul unităților aflate în Franța, Anglia și alte țări europene. Agenția Reuter anunță că vineri comandamentul forțelor militare americane din Europa a început operațiunile de retragere a trupelor menționate.

În cercurile N.A.T.O. continuă discuțiile privind viitoarele locuri de reședință ale organismelor N.A.T.O. Potrivit agenției FRANCE PRESSE, generalul Lemnitzer, comandantul suprem al forțelor armate ale N.A.T.O. în Europa, care se află în prezent în Statele Unite într-o vizită particulară, ar fi făcut cunoscut secretarului general al N.A.T.O., Manlio Brosio, părerea sa ca viitorul sediu al Șapei (Cartierul general suprem al forțelor armate în Europa) să fie situat în aceeași regiune în care urmează să fie stabilit sediul politic al N.A.T.O. În cercurile N.A.T.O. se apreciază că ar putea fi alese țările Beneluxului pentru stabilirea diverselor organisme ale N.A.T.O. care urmează să fie retrase din Franța. De asemenea, se discută tratative privind transferarea de la Paris la Roma a sediului Colegiului de apărare al N.A.T.O. și pentru înființarea la Napoli a unui nou comandament suprem al forțelor N.A.T.O. în Mediterană. Hotărîrile referitoare la transferarea organismelor N.A.T.O. urmează să fie luate în cursul sesiunii ministeriale care se va deslășui la Bruxelles la 6 iunie.

„Aerodrom nesigur”

Ingrijorarea lui „New York Times” și realitățile din Tailanda

Pînă de cîrind Tailanda apărea în paginile presei americane ca o „oază liniștită”, ca un „aerodrom sigur” pentru „U.S. Air Force”. Acum se pot distinge multe umbre în acest tablou idilic. În paginile marilor cotidiene americane se aud tonuri noi. NEW YORK TIMES lansează întrebarea: „Va fi Tailanda un nou Vietnam?”.

Tailanda, Mon Khon Nanakon. Toate aceste mișcări cheamă poporul thailandez să-și unească eforturile pentru evacuarea bazelor militare americane, pentru formarea unui guvern constituțional, pentru neutralitate, pace, democrație, pentru reforme sociale.

La 1 ianuarie 1965 a fost constituit, pe baza unirii tuturor forțelor patriotice și democratice, Frontul patriotic thailandez. Programul său cuprinde ca puncte esențiale: lupta împotriva tratatelor încheiate impuse de Statele Unite, lupta împotriva dictaturii lui Kittikachorn, ieșirea țării din S.E.A.T.O., neutralitate, dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului. Frontul patriotic este condus de fostul prim regent Luang Pridi Banomyong. Observatorii remarca două trăsături fundamentale ale largii mișcări patriotice thailandeze: participarea celor mai diferite părți ale societății și cerința categorică a încetării amestecului american în treburile Tailandei, cerința asigurării independenței țării. Este tocmai ceea ce releva, cu evidentă îngrijorare, NEW YORK TIMES: „Nu există o idee mai

populară în Tailanda decît aceea că americanii trebuie să plece din țară”. Constituirea Frontului patriotic a fost, după cum reiese din unele desfășurări ulterioare, punctul de plecare pentru inițierea unei mișcări de rezistență și a unor acțiuni armate împotriva regimului dictatorial. În pofida cenzurii stricte care domnește la Bangkok, au devenit cunoscute o serie de atacuri viguroase ale patrioților împotriva autorităților militare. Cînd „surse înalte oficiale” din capitala thailandeză, TRIBUNE DES NATIONS releva că în ultimele șase luni au avut loc peste 40 de atacuri ale unităților patriotice înarmate. Într-o ambuscadă în provincia Naka-ruponan, un batalion al armatei guvernului de la Bangkok a fost decimat. În jungla din Sawang, în nord-estul țării, forțele patriotice și-au organizat tabere de antrenament. Potrivit unor surse neoficiale, detașamentele patrioților și-au asigurat de pe acum controlul în unele regiuni din nordul Tailandei. Revista U.S. NEWS AND WORLD REPORT citează, fără să numească o „personalitate militară thailandeză de prim rang”

care declara: „Armata thailandeză este serios angajată în repunerea ordinii”. Dacă lucrurile continuă să evolueze astfel, vom avea curînd un război intern generalizat”. Ceea ce trece sub tăcere, cu explicabilă „discreție” revistă americană — ca și celelalte publicații din S.U.A. — este faptul că militarii americani (în număr de peste 20 000 la cele 8 mari baze militare ale S.U.A. de pe teritoriul thailandez) iau parte direct în acțiunile de curățire împotriva patrioților. Mai puțin discret, ziarul guvernamental thailandez BANGKOK WORLD vorbea recent despre „ajutoari foarte utili pe care militarii americani îi dau autorităților pentru restabilirea ordinii în diferite regiuni”.

Dincolo de rigorile cenzurii thailandeze, dincolo de lapidarele consemnări ale presei americane se conturează primele semne ale unei furtuni care va pune în dificultate pe protejații Washingtonului. Pentru S.U.A., Tailanda pare să devină un „aerodrom nesigur”.

EM. RUCĂR

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Studentii australieni din orașul Sydney continuă să protesteze împotriva hotărîrii guvernului țării de a trimite noi trupe în Vietnamul de sud pentru a lua parte la acțiunile militare ale trupelor americane. Recent, la o demonstrație studentescă, un tânăr și-a ars ordinul de chemare.

Federația studenților din Chile a adresat guvernului condus de președintele Eduardo Frei, un document în care critică faptul că fondurile acordate învățămîntului superior sînt insuficiente. În document se menționează că din cauza acestei lipse de fonduri 80 la sută din tinerii care absolvă școala medie nu pot continua studiile superioare. Totodată, federația propune crearea unui „Consiliu național al învățămîntului superior”, capabil să rezolve probleme, cum ar fi, printre altele, numărul insușienț de locuri în universități, planificarea locurilor existente, diversificarea profilurilor facultăților etc.

Noul guvern ecuadorian condus de președintele provizoriu Clemente Yerovi Inouabure, a abrogat legea învățămîntului superior promulgată de fosta juntă militară în iulie 1963. Această lege, denumită de studenți „un act al sclaviei”, conținea o serie de prevederi care lipseau pe studenții ecuadorieni de orice fel de drepturi democratice. După cum s-a vădit, anunțat, anularea ei a fost cerută în repetate rînduri de studenții președintelui provizoriu și noului ministru al învățămîntului Luis Monsalve Pozo.

Procurorul general al Turciei a cerut să se pună capăt activității unor asociații studentești și cluburi ale intelectualiilor, care, potrivit declarațiilor sale, „ar fi depășit scopurile fixate de statutele asociațiilor lor și ar fi inițiat activități politice”. Conducătorii acestor asociații sînt pasibili de pedeapsă cu o lună închisoare și de o amendă de 50 lire turcești.

FRANȚA. Insula plutitoare a lui J. Cousteau în rada portului Villefranche

FRANȚA. Insula plutitoare a lui J. Cousteau în rada portului Villefranche

Pe scurt

• DUPĂ ÎNTREREDERE dintre secretarul general al O.N.U., U Thant, și președintele Consiliului de Securitate, Mousa Kelta (Mali), la O.N.U. s-a anunțat oficial că Consiliul de Securitate se va întruni sîmbătă după-amiază, la cererea Marii Britanii, pentru a lua în discuție problema rhodesiană.

• TOT LA LONDRA s-a anunțat că între 23 și 25 mai cancelarul R. F. Germane, Ludwig Erhard, va face o vizită oficială în Marea Britanie. Observatorii politici consideră că este un loc important în timpul discuțiilor il va ocupa problema consecințelor pe care le poate avea retragerea Franței din N.A.T.O., precum și problema eventualei intrări a Angliei în Pitec comună.

• DUPĂ CUM anunță agenția China Nouă, la 8 aprilie, delegația guvernamentală comercială so-

vietică, condusă de I. T. Grîșin, locțiitor al ministrului comerțului exterior al U.R.S.S. a avut o întâlnire cu Lin Hai-lun, adjunct al ministrului comerțului exterior al R. P. Chineze.

În aceeași zi, Lin Hai-lun a oferit o recepție în cinstea membrilor delegației guvernamentale comerciale sovietice.

• LA ROMA s-au încheiat lucrările sesiunii Comitetului Central al Partidului Social-Democrat Italian în cadrul căreia au fost discutate problemele puse de unificarea cu Partidul socialist. După sesiunea s-a dat publicității un document în care se confirmă hotărîrea P.S.D.I. în ce privește realizarea unificării în timpul cel mai scurt posibil.

• ÎN TIMP ce în lume există aproximativ 1 300 de poezare, numărul limbilor vorbite se ridică la aproximativ 3 000, arată „Atlasul popoarelor Lumii”, editat recent în U.R.S.S. Acest fenomen se explică prin faptul că într-o singură țară se vorbește în unele cazuri extrem de multe limbi. Campioane în acest sens sînt Sudanul, unde se vorbește 117 limbi, Indonezia — unde se folosesc 250 limbi, Congo — a cărui populație vorbește în 500 dialecte și Togo în care populația sa de numai 1 400 000 oameni, vorbește 40 de limbi diferite.

Eșecul experienței „Surveyor”

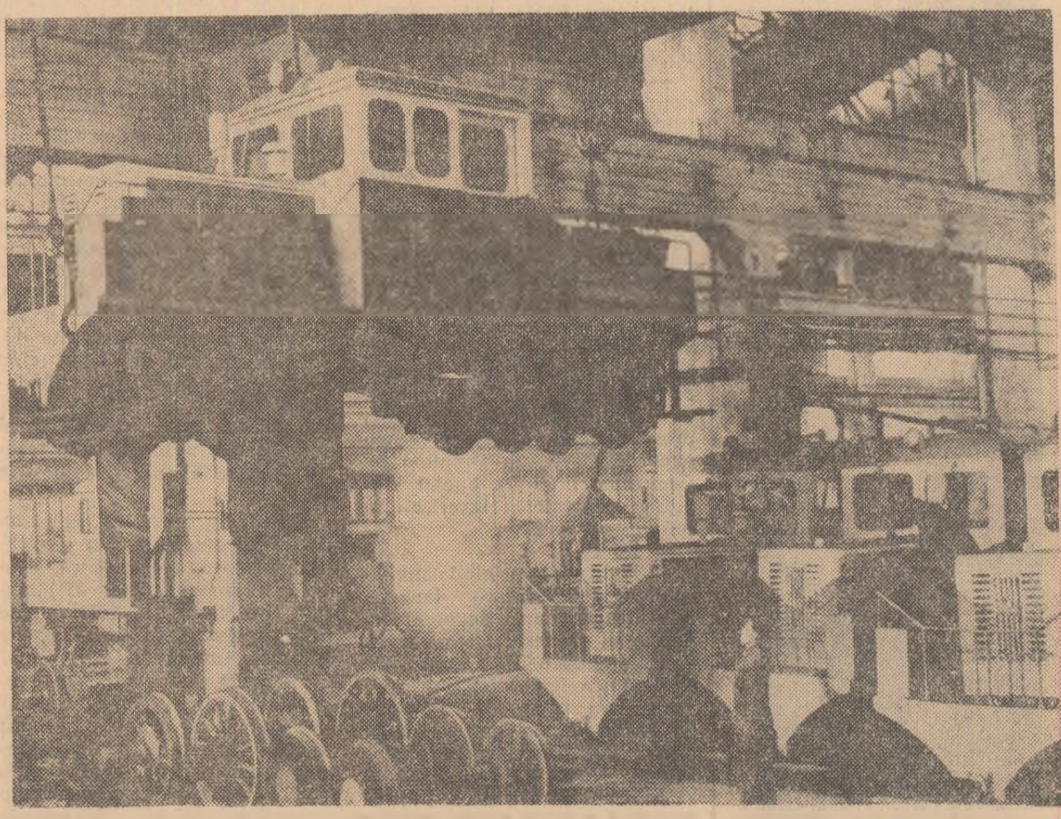
Administrația Națională pentru Astronautică și Cercetarea Spațiului Cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că (N.A.S.A.) „Surveyor” care trebuia să plaseze pe o orbită în jurul Pămîntului de 300 000 km la perigeu macheta viitoare nave cosmice americane ce trebuia să aselenizeze lin pe suprafața Lunii a eșuat.

După numeroase amînări, lansarea a avut loc în cursul zilei de joi, cu ajutorul unei rachete de tipul „Atlas-Centaur” cu care urmează să fie trimisă spre Lună, în cursul acestei vierte, nave cosmice americane „Surveyor”.

N.A.S.A. a anunțat că la o oră și 20 minute de la lansare, numai unul din cele două motoare ale celui de-a doua trepte a rachetei a funcționat, fapt care a făcut ca

desprinderea machetei „Surveyor” să nu poată interveni și aceasta să graviteze împreună cu treapta a doua a rachetei, la 160 km înălțime în jurul Pămîntului.

Insuccesul experienței „Surveyor” a provocat o vie decepție în rîndul specialiștilor americani în domeniul Cosmosului. Eșecul experienței americane, scrie France Presse, „este cu atît mai usturător cu cît el se produce imediat după două spectaculoase isprăviri ruse”. Este vorba de „Luna-9” și „Luna-10”, care în luna februarie și respectiv aprilie au realizat prima aselenizare lină pe suprafața Lunii și prima satelizare seleno-centrică. „De acum pare îndolencă, scrie aceeași agenție, că racheta „Centaur” (racheta cu carburant pe bază de hidrogen și oxigen lichid) să poată realiza în timpul dorit misiunea care i-a fost desemnată, și anume lansarea primului laborator american destinat să aselenizeze lin pe suprafața Lunii”.

R. P. D. COREEANĂ. O hală a Fabricii de locomotive electrice din Phenian